

Plenaire 53

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

9 juli 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONTWERP VAN DECREET betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer – 1712 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	3
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van titel II van de decreten betreffende de radio- omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 – 1751 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	4
Artikelsgewijze bespreking	5
ONTWERP VAN DECREET ter bevordering van duurzame ontwikkeling – 1629 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	9
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding – 1702 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	9
Artikelsgewijze bespreking	11
ONTWERP VAN DECREET houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2007 houdende toewijzing van de goederen, de rechten en verplichtingen aan het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso – 1728 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	11
Artikelsgewijze bespreking	11
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Rob Verreycken en Erik Arckens houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, strekkende tot het invoeren van een Vlaamse Cultuurpactcommissie – 496 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	11
Artikelsgewijze bespreking	13
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joris Vandenbroucke en de dames Tinne Rombouts, Els Robeyns en Laurence Libert en de heer Piet De Bruyn houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid – 1698 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	13
Artikelsgewijze bespreking	18

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe en Bart Martens, mevrouw Fientje Moerman en de heer Jan Peumans houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft de hoeveelheid gratis ontvangen elektriciteit, van het Aardgasdecreet van 6 juli 2001, wat betreft de uitbreiding van de dekkingsgraad van het aardgasdistributienetwerk, van het REG-decreet van 2 april 2004, wat betreft de Autonome Commissie Energiebeleid Vlaanderen, van het EPB-decreet van 22 december 2006, wat betreft de controles, en van het decreet van 25 mei 2007 tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen
– 1706 (2007-2008) – Nr. 1

Algemene bespreking

18

Artikelsgewijze bespreking

20

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

20

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 10.00 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Thieu Boutsen, Jan Loones, Jacky Maes, Marie-Rose Morel, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Gerda Van Steenberge, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Miet Smet: buitenslands;

Kurt De Loor, Patrick Janssens, Robert Voorhamme: ambtsverplichtingen;

Paul Delva: familieplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer – 1712 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Meulemeester, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik zal onze tussenkomsten in de commissie niet herhalen omdat ze zeer goed in het verslag zijn weergegeven.

Het decreet voldoet aan een reële behoefte. Het is volgens ons goed dat de Vlaamse overheid inzake het bestuurlijke gegevensverkeer het voortouw neemt. Het

voorliggende decreet kan ons nog geen goed beeld geven over de manier waarop dit zal worden uitgewerkt en wat dit voor de gebruikers zal betekenen. Het staat vol met uitdrukkingen als 'de regering kan' en 'het bestuur kan' en 'men zal', wat nog veel vragen openlaat. Maar het scheidt een eerste kader dat nodig is om op die weg verder te gaan. Wij kijken dus uit naar de verdere uitvoeringsdecreten en zullen het decreet omwille van zijn algemene positieve lijn goedkeuren.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet dat we hier bespreken, betreft het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Het is een mondvul, maar we kennen het onderwerp uiteraard beter onder de Engelse term e-government.

Het doel van e-government is de relaties tussen de overheid enerzijds en de burgers, ondernemingen, organisaties, instellingen en verenigingen anderzijds, op een permanente manier transparanter, doelmatiger en meer geïntegreerd te laten verlopen. Ook hier bestaat een Engelse term voor: de frontoffice. Maar we weten allemaal dat de frontoffice alleen maar goed kan werken wanneer ook de backoffice op een optimale wijze is georganiseerd.

De samenwerking tussen de verschillende overheden onderling – federaal, Vlaams, lokaal – alsook tussen de onderdelen van de overheid, moet op een optimale en efficiënte manier worden georganiseerd, bijvoorbeeld op het vlak van de uitwisseling van gegevens. Het principe van de eenmalige gegevensopvraging kan niet worden gerealiseerd indien de overheid intern er niet in slaagt de gegevens uit te wisselen. In dezen speelt vanzelfsprekend ook ICT een belangrijke rol.

Maar anderzijds moet ook worden gewezen op de problematiek van de privacy. Hier moet een afweging worden gemaakt tussen enerzijds een efficiënt werkende overheid die op klantvriendelijke leest geschoeid is en anderzijds de bescherming van de privacy.

Dit ontwerp van decreet betreft meer specifiek het regelen van het uitwisselen van gegevens op elektronische wijze tussen overheidsinstanties onderling. De voornaamste zaken die worden geregeld, zijn: het principe van de eenmalige gegevensopvraging, het principe van de authentieke gegevensbronnen, het beschermen van de persoonlijke levenssfeer, de kwalitatieve verbetering en digitalisering van formulieren.

Al deze principes lijken ons essentieel en staan al lange tijd op de agenda. De decretale verankering ervan is

misschien wat laattijdig, aangezien de legislatuur stilaan ten einde loopt. Al moet worden erkend dat intussen al een aantal projecten zijn gerealiseerd, zoals het MAGDA-platform.

Mijnheer de minister, u hebt mijns inziens terecht gesteld dat de implementatie van ICT binnen de Vlaamse overheid niet iets is dat op een twee drie kan worden gerealiseerd. Maar deze implementatie is wel essentieel. Samen met u hebben we kunnen vaststellen dat de situatie in Vlaanderen aanleiding geeft tot een genuanceerd oordeel, zeker als we een vergelijking maken met het buitenland.

Het positieve punt is in elk geval dat de goedkeuring van dit decreet ertoe leidt dat Vlaanderen kan aansluiten bij de top. Het is dan ook van belang dat we zo snel mogelijk de verschillende uitvoeringsbesluiten in werking kunnen laten treden, maar ik heb vernomen dat dat wellicht in de eerstvolgende maanden al kan gebeuren.

Door de realisatie van bovenstaande zaken draagt het decreet uiteraard wel bij tot een beter bestuurlijk beleid in het algemeen. Voor de burger betekent het een administratieve vereenvoudiging. Voor de overheid kan het leiden tot meer efficiënte werking en dus tot besparingen in de uitgaven. Ten slotte moet ook de dienstverlening erdoor kwalitatief verbeteren.

Het principe waar het allemaal om draait, dat van de eenmalige gegevensopvraging, staat ingeschreven in artikel 3: een Vlaamse overheid zal een gegeven steeds opvragen bij een authentieke gegevensbron. Enkel als dat niet mogelijk is, kan de gebruiker nogmaals worden aangesproken. Het is voor de gebruiker mogelijk hierover een klacht in te dienen. Hij heeft evenwel niet het recht een tweede opvraging te weigeren. Ik vraag me af waarom niet.

Essentieel is ook dat bevestigd wordt dat de privacywet moet worden gerespecteerd. Dat is voor ons van groot belang. Ook belangrijk is dat gegevens kosteloos tussen de instanties onderling worden uitgewisseld.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, enkele jaren geleden heb ik, samen met de heer Gatz, een voorstel van resolutie ingediend inzake slimme, creatieve en duurzame wetgeving. Het beschouwt e-government niet enkel als administratieve vereenvoudiging, maar ook als eenvoudige en kwalitatief hoogstaande regelgeving, aangepast aan de noden van een moderne kennismaatschappij met een duurzame en creatieve economie. Het ontwikkelt kortom een globale visie op de plaats van wetgeving en de werking van de overheid. Dit ontwerp van decreet heeft, wat ons betreft, een kleine maar belangrijke plaats in dergelijke globale visie. Onze fractie zal het ontwerp van decreet dan ook steunen en goedkeuren, omdat wij vinden dat het

beantwoordt aan een grote behoefte. We zullen voor dit ontwerp van decreet ook de uitvoering op de voet blijven volgen. *(Applaus bij Open Vld en sp.a + VlaamsProgressieven)*

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, collega's, bedankt, over alle partijgrenzen heen, voor de constructieve samenwerking in de commissie. Het is een ontwerp van decreet dat in de commissie heeft mogen rekenen op een unanieme goedkeuring. Ik mag hopen dat dit hier opnieuw het geval zal zijn. Ik deel de mening van de interveniënten: dit is een goed ontwerp van decreet, dat ons een hele grote stap vooruit helpt.

Er zijn twee soorten opmerkingen gemaakt. Het had sneller gemogen. Ik ben het daarmee eens, maar ik heb altijd gezegd dat we eerst geïnvesteerd hebben in de platformen, er eerst voor gezorgd hebben dat er een horizontale verbinding tot stand kwam tussen alle Vlaamse gegevens. Voor iemand die buiten het onmiddellijke werkveld staat, mag dat evident lijken, maar het was een heus karwei. Trouwens, veel andere overheden benijden ons daarvoor. We hebben dus geïnvesteerd in de backoffice, waardoor de Vlaamse gegevens horizontaal met elkaar verbonden zijn.

Het gaat niet op om een ontwerp van decreet goed te keuren waarin je het principe van de eenmalige gegevensopvraging vastlegt zonder dat je daar zelf technisch klaar voor bent.

Een tweede opmerking was dat de parlementsleden wachten op de uitvoeringsbesluiten. Ik heb in de commissie gezegd dat wij met die uitvoeringsbesluiten naar de regering kunnen gaan eind september begin oktober. Ik bevestig u dit opnieuw. Het is uiteraard de bedoeling er uitvoering aan te geven.

Mevrouw de voorzitter, het is een heel belangrijk ontwerp van decreet omdat het het principe van de eenmalige gegevensopvraging vastlegt. Dat is uitermate belangrijk voor burgers, voor lokale overheden, voor bedrijven, voor verenigingen. Wij hanteren als overheid het principe: vraag niet wat je al weet. Heel terecht zegt de burger: mij kan het niet schelen welke overheid mijn gegevens heeft, ik wil ze maar één keer verstrekken, ik moet niet telkens opnieuw op allerlei formulieren allerlei zelfde data inbrengen met alle risico's op fouten van dien. Dat principe is uitermate belangrijk.

Daartoe werken we met authentieke gegevensbronnen die de regering erkent. Wij verhelpen aan een belangrijke lacune in de Vlaamse regelgeving waarbij we de privacybescherming invoeren voor het interbestuurlijke elektronische gegevensverkeer. Het is allemaal goed om databanken te maken en die met elkaar te

verbinden, waarbij de gegevens kunnen worden uitgewisseld, je moet ook voorzien in een regeling die de privacy beschermt.

Een laatste punt is het gelijkwaardig kwalificeren van de elektronische formulieren en erin voorzien dat de regering op een adequate manier in decreten kan ingrijpen om elektronische formulieren, die vaak verankerd zijn in decreten of bijlagen, op een snelle en efficiënte manier ook elektronisch te valideren.

Geachte leden, we leggen een nieuwe basis voor een zeer moderne en efficiënte Vlaamse overheid, die het principe hanteert: vraag niet wat je al weet. De sleutel ligt in het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. We maken daarmee een veel klantvriendelijkere Vlaamse overheid. Een andere grote stap vooruit is dat wij niet alleen de horizontale binding binnen de Vlaamse overheid maken, maar we maken ook de verticale binding met de federale gegevensbanken. We zeggen nu al aan de lokale overheden dat ze gebruik kunnen maken van alles wat de Vlaamse en de federale overheid ter beschikking stellen. U kunt daar heel eenvoudig mee samenwerken. De toekomst zal nog meer progressie creëren, op een moment dat de lokale overheden zelf het MAGDA-principe gaan hanteren. Daar kunnen we ze nu nog niet toe verplichten. Het zal ongetwijfeld een volgende stap zijn. We zullen dan heel verticaal voor de burger, voor de onderneming, voor het verenigingsleven een bijzonder efficiënte, snelwerkende, klantvriendelijke overheid hebben door middel van ICT.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1712/3)*

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 2. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1712/4)*

Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Artikel 2 geeft uitleg aan de verschillende termen. Ten 18e wordt bepaald wat er begrepen wordt onder provinciale en lokale besturen. Die opsomming is vrij algemeen, er wordt zelfs het bestuur van een erkende eredienst genoemd. Volgens ons is het niveau van de districtsraad vergeten.

De districtsraad is een eerstelijnsniveau en beheert onder andere de burgerlijke stand. Inzake elektronisch gegevensverkeer is dat een heel belangrijk niveau, dat ook erkend wordt. De minister heeft in de commissie gezegd dat het niet nodig is dat we de districtsraad opnemen want die heeft geen rechtspersoonlijkheid. Helemaal juist is dat niet. De districtsraad deelt zijn rechtspersoonlijkheid met de gemeente waaronder hij valt. Dat is niet helemaal hetzelfde als er geen hebben.

Bovendien was de rechtspersoonlijkheid van de districtsraden in 2005 een van de grote kritieken, onder meer vanwege de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, bij het Gemeentedecreet. De raad betreurde toen expliciet, in stuk 347, dat er niet was nagedacht over het voorzien in een eigen rechtspersoonlijkheid voor de districtsraden. Ons amendement raakt zeker niet aan de wezenlijke inhoud van het ontwerp van decreet, maar we vonden het toch belangrijk om dat niveau hier te noemen, al was het maar omdat er met betrekking tot de verhouding ten opzichte van de districtsraden in het Gemeentedecreet hoogstwaarschijnlijk grote veranderingen op komst zijn. Het toekennen van rechtspersoonlijkheid aan de districten is wel degelijk een van de mogelijkheden, zodat er weer veranderingen moeten worden aangebracht.

Zoals ik trouwens al heb gezegd in de districten, als het op dit ogenblik juridisch niet voor 100 percent noodzakelijk is dat de districtsraden worden genoemd, dan is er zeker ook niets op tegen. Het kan ook geen kwaad, als zelfs de kerkfabrieken worden genoemd. Daarom staan we erop ons amendement aan te houden. Het is een zeer technisch amendement, om de districtsraden hier te vernoemen en zo uiting te geven aan het respect voor dit niveau.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik blijf bij het standpunt dat ik heb ingenomen in de commissie. De districten hebben geen aparte rechtspersoonlijkheid, en hoeven dus niet te worden vermeld. Ik begrijp dat mevrouw De Lobel kritiek heeft op het feit dat ze die aparte rechtspersoonlijkheid niet hebben. Ze verwijst ook naar kritiek die de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur ter zake zou hebben geformuleerd. A contrario kunnen we daar natuurlijk uit afleiden dat het terecht is dat de districten hier niet apart in werden opgenomen. Op het ogenblik dat ze wel die aparte rechtspersoonlijkheid hebben, kan het decreet natuurlijk worden aangepast. Het is echter niet aan mij of aan ons om via dit ontwerp van decreet met betrekking tot e-government een inbraak te plegen in de interne bestuurlijke organisatie, die binnenlands is geregeld, en waarbij niet in een aparte rechtspersoonlijkheid voor de districten voorzien is.

Mevrouw Hilde De Lobel: Ik vind uw solidariteit mooi, maar het gaat hier over iets toevoegen dat

juridisch niet moet en trouwens ook geldt voor de kerk-fabrieken. Dat bestempelen als een inbraak plegen, vind ik toch een klein beetje overdreven.

De voorzitter: De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 3 tot en met 33 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005

– 1751 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Dijck, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, voor de buitenstaander is dit misschien een veeleer technisch ontwerp van decreet. Het werd wel unaniem goedgekeurd, en het is een zeer belangrijk ontwerp. Het ontwerp behelst een aantal maatregelen met betrekking tot de problematiek van de reservevorming, die onder druk van de Europese Commissie naar voren zijn geschoven. Ik denk dat we hiermee in de toekomst toestanden van het verleden zullen kunnen vermijden, waarbij de reserves oneigenlijk werden gebruikt, met als resultaat dat de openbare omroep met financiële problemen kampte. Met de reserves was het perfect mogelijk de vorige beheers-overeenkomst uit te voeren, maar er werden zo in feite problemen gecreëerd voor de nabije toekomst. Dat blijkt vandaag. In de toekomst wordt dat met dit ontwerp uitgesloten. Daarom krijgt het onze volledige steun.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, de afbakening van de opdrachten van de openbare omroep, die ook door Europa wordt bepaald, wordt hiermee duidelijker gemaakt. Er zal nog een grotere transparantie zijn met betrekking tot de verhouding tussen de door de Vlaamse overheid toegewezen middelen en de manier

waarop de VRT daarmee omgaat. Het is ook duidelijker wat dan de andere eigen middelen uit de gemengde financiering zijn die de VRT kan aanwenden. Het ontwerp maakt zo ook duidelijk waar we voor gaan, waar we voor staan, wat we verwachten dat de omroep doet met het geld van de belastingbetalers. In die zin is wat de Europese Commissie heeft gevraagd, eigenlijk een stap voorwaarts, ook voor ons, omdat we daarmee duidelijkheid geven aan de Vlamingen over de financiering van de omroep.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik vind het goed dat de Vlaamse Regering zo snel mogelijk zal voldoen aan de Europese reglementering. Er zijn genoeg voorbeelden waarin dat veel te lang duurde. Het is goed dat de Europese richtlijnen vandaag snel worden omgezet in Vlaamse regelgeving. Of dit te maken heeft met het verleden of niet laat ik in het midden. De discussie over reservevorming was een mogelijkheid. Het was ook de opdracht van het vorige bestuur om de reservevorming op te gebruiken voor de bestaande projecten. Daarom is het goed dat – gezien de uitspraken van de Europese Commissie – de Vlaamse media-decreten nu worden aangepast. Wij zullen het ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik ga akkoord met de sprekers. Het ontwerp van decreet is het resultaat van de goede manier waarop wij het potentiële conflict met de Europese Commissie over de financiering van de VRT hebben opgelost. Gelukkig hebben we een akkoord bereikt en zijn we niet verder in procedure moeten gaan.

Een onderdeel van het akkoord is dat we binnen vijf maanden een aantal decretale bepalingen aanpassen. Dat gebeurt met dit ontwerp van decreet. Ik wil beklemtonen dat we met het akkoord dat we hebben met de Europese Commissie en met dit ontwerp van decreet toch wel tot een evenwichtige regeling komen. Het subsidiariteitsprincipe speelt volop: de missie en de taak van de openbare omroep zijn onze zaak en gaan wij bepalen. Dat is trouwens opnieuw aan de orde in het kader van de bevraging die de Europese Commissie heeft georganiseerd. Maar wij zorgen ervoor dat de Europese spelregels inzake mededinging, staatssteun en transparantie worden gerespecteerd. Dit ontwerp van decreet zorgt daarvoor.

Ik hoop dat we daarmee aan het eind gekomen zijn van de maatregelen die we moesten nemen. Ik denk aan de oprichting van de Vlaamse Regulator voor de Media. Ik denk aan de toepasselijkheid van de interne audit met betrekking tot de VRT. Ik denk aan de hervorming

van de rol van de gemeenschapsafgevaardigden en aan de bijkomende maatregelen uit dit ontwerp van decreet inzake financiering, reservevorming en transparantie.

Ten aanzien van het rapport van het Rekenhof hoop ik dat er nu stabiliteit komt, dat de rust terugkeert en dat we met deze maatregelen een kader hebben dat onze openbare omroep toelaat verder te performeren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

Wat artikel 2 betreft, wordt het door de commissie gecorrigeerde artikel als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nrs. 1751/1 en 2).

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET ter bevordering van duurzame ontwikkeling

– 1629 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Kennes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 3 juni besprak de commissie voor Algemeen Beleid het ontwerp van decreet ter bevordering van duurzame ontwikkeling. In zijn toelichting benadrukte de minister-president dat Vlaanderen een eigen verantwoordelijkheid heeft op het gebied van duurzame ontwikkeling. Het deelt deze bevoegdheid met de federale overheid.

Vervolgens lichtte de minister-president de doelstellingen van het ontwerp toe. Duurzame ontwikkeling wordt steeds meer een belangrijke factor op diverse beleidsniveaus en in diverse beleidsdomeinen. Bij alle stappen die in de verschillende beleidsdomeinen worden gezet,

moet aandacht worden besteed aan de problematiek van duurzame ontwikkeling. Dit betekent dat er een gecoördineerde aanpak nodig is om deze initiatieven af te stemmen op het Vlaamse beleidsniveau en op de relaties met andere actoren en overheden.

De voornaamste doelstelling van dit ontwerp van decreet is een juridische verankering van een Vlaams duurzaam ontwikkelingsbeleid, om deze gecoördineerde aanpak mogelijk te maken. Het ontwerp van decreet beoogt daarnaast een politieke basis om te kunnen onderhandelen op nationale en internationale politieke fora. Een volgende doelstelling is te zorgen voor meer samenwerking en synergie in het streven naar duurzame ontwikkeling.

Het decreet heeft vier uitgangspunten. Ten eerste: het beleid duurzame ontwikkeling is een inclusief en gecoördineerd beleid. Ten tweede: de ontwikkeling van een Vlaamse strategie voor duurzame ontwikkeling. Ten derde: de opsomming van de taken van de coördinerende minister. En ten vierde: de participatie en betrokkenheid van middenveld en lokale besturen als basis voor een duurzaam ontwikkelingsbeleid.

Het ontwerp van decreet is een bondig kaderdecreet dat geen bijkomende plan- of procedurelasten oplegt. Doelstellingen, gedetailleerde inventarissen van allerlei instrumenten of nieuwe adviesraden zal men dan ook tevergeefs zoeken in dit ontwerp. Dit is een bewuste keuze, aldus de minister-president.

Uit de tussenkomsten bleek dat alle collega's duurzame ontwikkeling als een zeer belangrijk beleidsdomein beschouwen. Unaniem werd geprezen dat thans aan dit beleid een decretale onderbouw wordt gegeven. Maar verschillende leden stelden wel dat het voorliggende ontwerp van decreet slechts een algemeen kader schept, dat het vaag is, en zelfs werd geopperd dat het te weinig ambitieus zou zijn. Dat de planlasten niet worden verzaamd en dat op Vlaams niveau wordt gekozen voor een eenvoudige en soepele procedure, werd als positief bestempeld.

De strategienota duurzame ontwikkeling zal de doelstellingen, indicatoren en opvolging verder moeten uitwerken. Vragen waren er over de verhouding ten opzichte van andere transversale planningsprocessen van de Vlaamse Regering en over de afstemming van het Vlaamse duurzame ontwikkelingsbeleid met het federale bevoegdheidsniveau, maar ook met de provinciale en gemeentelijke niveaus.

De afstemming met het federale niveau is nodig aangezien men zich internationaal heeft verbonden tot een nationale strategie. Een andere vraag betrof de betrokkenheid van middenveld en lokale besturen indien de strategie duurzame ontwikkeling wordt herzien door de

Vlaamse Regering. De nadruk werd gelegd op het onderscheid tussen beleidsformulering en beleidsevaluatie, en de noodzaak om dit te laten doen door verschillende entiteiten. Ook het stroomlijnen van een aantal bestaande beleidsevaluatie-instrumenten om een rapportage inzake duurzaam ontwikkelingseffect te realiseren, kwam aan bod. Een lid beklemtoonde de noodzaak van een mentaliteitswijzigingen bij de bevolking, en wil dit bereiken op positieve wijze, zonder de burger met een schuldgevoel op te zadelen.

Er waren vier algemene conclusies. Een: veel zal afhangen van de uitvoering van de doelstellingen door de Vlaamse Regering. Twee: de inclusie van duurzame ontwikkeling in alle beleidsdomeinen is belangrijk. Drie: duurzame ontwikkeling mag niet beperkt blijven tot leefmilieu. En vier: de collega's kijken uit naar de strategienota duurzame ontwikkeling.

Door Groen! werden amendementen ingediend die betrekking hadden op de invoering van een duurzame-ontwikkelingseffectbeoordeling en de decretale verankering van de duurzaamheidsambtenaar.

In zijn repliek stelde de minister-president dat de uitvoeringsbesluiten en de concrete invulling zullen aantonen hoe ambitieus het duurzame-ontwikkelingsbeleid is. Hij beaamde dat dit beleid ook gaat over een mentaliteitswijziging, en gaf de attitude ten aanzien van het plaatsen van zonnepanelen als positief voorbeeld. De uitvoeringsbesluiten zullen nog in de loop van de huidige legislatuur worden opgesteld en goedgekeurd. Met betrekking tot het inclusieve karakter van het beleid werd verduidelijkt dat de Vlaamse strategienota voor duurzame ontwikkeling het beleidskader schetst waarbinnen elke minister binnen zijn of haar bevoegdheden gestalte geeft aan duurzame ontwikkeling. Jaarlijks wordt via de beleidsoverschrijdende cel duurzame ontwikkeling aan elke Vlaamse minister gevraagd wat hij of zij binnen het toegewezen bevoegdheden ter zake heeft gerealiseerd.

De afstemming met het federale niveau zal worden nastreefd door middel van een samenwerkingsovereenkomst. Vandaag is er reeds overleg over een nationale strategie en er bestaat ook een interministeriële conferentie duurzame ontwikkeling. De uitvoeringsbesluiten zullen duidelijk maken dat het zeker niet de bedoeling is het overleg met de maatschappelijke actoren te beknotten in geval van tussentijdse herziening van de strategie duurzame ontwikkeling.

Ten slotte antwoordde de minister-president dat met betrekking tot beleidsformulering en beleidsevaluatie de nodige aandacht zal worden besteed aan de checks and balances. De minister-president zegde toe de vergelijkende studie duurzame ontwikkeling die werd gecoördineerd door het HIVA, aan de commissie ter beschikking te stellen. Dit is gisteren per mail gebeurd. De ingediende

amendementen werden weggestemd. Het ontwerp van decreet werd door de 11 aanwezige leden eenparig aangenomen. Tot zover het verslag van onze werkzaamheden. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de laatste jaren heeft de term 'duurzame ontwikkeling' steeds meer ingang gevonden op verschillende beleidsdomeinen en is 'duurzaamheid' bijna een modewoord geworden. Toch blijkt dat door sommige groepen in onze maatschappij een verkeerde invulling werd gegeven aan het begrip 'duurzame ontwikkeling', waardoor het soms met enige argwaan wordt aanzien.

Duurzame ontwikkeling is echter het voorzien in de behoeften van de huidige generatie en er zorg voor dragen dat de huidige generatie door haar levenshouding geen beslag legt op de kwaliteit en de leefbaarheid van onze toekomstige generaties. Het streven naar duurzame ontwikkeling heeft dus ongetwijfeld een belangrijke weerslag op de levenskwaliteit van de huidige, maar ook van de toekomstige generaties.

Het is inderdaad vooral binnen de drie verschillende beleidsdomeinen milieu, welzijn en economie, dat duurzame ontwikkeling steeds opnieuw zal moeten worden aangebracht als criterium bij beleidskeuzes, zonder daarbij het evenwicht tussen de drie beleidsdomeinen uit het oog te verliezen. We moeten met andere woorden een gelijkwaardige benadering nastreven tussen die drie verschillende beleidsdomeinen. Dat is ook voor onze partij van groot belang, want we kunnen moeilijk spreken van welvaart en welzijn als we niet voldoende werkgelegenheid creëren en niet zorgen voor een duurzame economische groei. En we kunnen ook niet voldoende levenskwaliteit hebben zonder dat er voldoende aandacht uitgaat naar de zorg voor ons leefmilieu.

Om die duurzame ontwikkeling na te streven is echter een gedragsverandering noodzakelijk. Die gedragsverandering en dat bewustwordingsproces zijn volop aan de gang. Ik heb dit ook in de commissie aangetoond aan de hand van het voorbeeld van de zonnepanelen. Wanneer een investering een positieve weerslag heeft op zijn portemonnee, dan is de burger bereid om te investeren in het leefmilieu. De burger staat open voor degelijke nieuwe ontwikkelingen, zolang de eigen welvaart maar niet in het gedrang komt. Dit toont dus nogmaals aan dat de gelijkwaardige benadering van de drie beleidsdomeinen absoluut noodzakelijk is. De balans moet altijd in evenwicht blijven.

Wij hopen, mijnheer de minister-president, dat dit ontwerp van kaderdecreet ook nieuwe kansen biedt

inzake de investeringen in onderzoek en ontwikkeling, zodat nieuwe technologische producten en processen kunnen worden getest op hun mogelijke gevolgen voor het milieu. Nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen en bevindingen kunnen trouwens een essentiële bijdrage leveren aan een gezonder leefmilieu.

Ik hoef u in dit verband niet te vertellen, want u weet dit maar al te goed als voormalig minister van Leefmilieu, dat het heel moeilijk zal zijn om een coherent en duurzaam ontwikkelingsbeleid te voeren als het product-beleid en andere beleidsdomeinen federale bevoegdheden blijven. Dit heeft minister Ceysens aan den lijve ondervonden toen ze het fiat moest krijgen van de federale regering om het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB) onderzoek te laten uitvoeren naar biobrandstof aangemaakt uit populieren. Vandaag zal het Overlegcomité zich buigen over deze communautaire kwestie, maar laat het duidelijk zijn: het Vlaams Belang staat positief tegenover dit kaderdecreet, maar als Vlaanderen niet de kansen krijgt die het verdient, of met andere woorden als het politieke gebakkelei rond de populieren vandaag geen uitweg biedt, mijnheer de minister-president, dan heeft dit kaderdecreet weinig slagkracht. Stop dus eerst de communautaire boycot zodat wij verder kunnen bouwen aan een Vlaanderen dat wel oog heeft voor duurzame ontwikkeling in al haar aspecten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, beste aanwezige collega's, ik wil in de eerste plaats de verslaggever bedanken voor het goede verslag van de commissiebesprekingen.

Ik zal het kort houden, mijnheer de minister-president, want we hebben hierover al uitgebreid gedebatteerd in de commissie voor Algemeen Beleid. Het is jammer, maar ik heb u niet kunnen overtuigen van onze visie, met name dat dit ontwerp van decreet Duurzame Ontwikkeling elke ambitie mist. Ik heb daarvoor onder meer verwezen naar een aantal onderdelen van het advies van de SERV en de Minaraad. De SERV stelt dat de Vlaamse ontwerpstrategie duurzame ontwikkeling een aanzet geeft om van de bestuurlijke dimensie van duurzame ontwikkeling werk te maken, maar dat die aanzet onvoldoende is, dat de strategie niet alleen de bestuurlijke elementen moet behandelen met het oog op de ontwikkeling en de uitvoering van een strategie duurzame ontwikkeling op zich, maar ook en vooral, mijnheer de minister-president, oog moet hebben voor de verbetering van de kwaliteit van het beleid en van de beleidsprocessen in Vlaanderen in het algemeen, vanuit de principes van duurzame ontwikkeling.

Dat is de kern van onze kritiek. Ik heb u proberen te overtuigen, mijnheer de minister-president, met concrete amendementen, die zelfs niet eens zó ambitieus waren.

Maar ze waren mijns inziens wel erg belangrijk. Een eerste amendement betrof de invoering van een decreetale kapstok voor een duurzaamheidseffectbeoordeling. Dat is het toch minste wat moet gebeuren bij belangrijke strategische beleidsbeslissingen van een regering of een vakminister.

Een tweede amendement betrof de invoering van een verankeringmogelijkheid voor de lokale duurzaamheidsambtenaar. Ik vind dat, samen met de hele internationale gemeenschap, heel cruciaal. Zij zeggen dat de lokale besturen dé cruciale actoren zijn voor de uitvoering van de Lokale Agenda 21.

Hoewel ik het eens ben met uw inclusieve en holistische theoretische benadering, vrees ik ten eerste voor de slagkracht van dit ontwerp van kaderdecreet. Zal de strategienota 'Duurzame ontwikkeling' aan het begin van elke legislatuur sterk genoeg zijn om op te kunnen tegen de beleidsnota's en -brieven van de individuele ministers? Zal die toets gebeuren? Zal de administratieve cel – fijn, maar nog altijd zeer klein – voldoende slagkrachtig zijn om op te boksen tegen bijvoorbeeld de machtige departementen, IVA's en EVA's en dergelijke meer? En de meest cruciale vraag van allemaal: zal duurzame ontwikkeling, zoals die nu geconcipieerd wordt, voldoende krachtig zijn om in te grijpen op de economische processen die heel ons maatschappelijke en politieke leven beheersen?

Ondanks de inclusieve benadering die in dit ontwerp van decreet zit, zullen wij het as such niet steunen. Wij vrezen immers dat de vrij minimalistische benadering die Vlaanderen hanteert voor duurzame ontwikkeling op Vlaams beleidsniveau, dezelfde weg opgaat als wat momenteel op federaal niveau aan de gang is. De derde versie van het Federaal Plan Duurzame Ontwikkeling vind ik beschamend. Eigenlijk heeft ook dat federale plan te weinig hefboomen om in te grijpen op de beleidsprocessen die zich op federaal niveau afspeelen.

Ik lees en hoor trouwens dat bij de besprekingen van het samenwerkingsakkoord tussen het federale niveau en de gewesten ook het Vlaamse Gewest niet bepaald overloopt van ambitie. Ik heb onder meer begrepen dat Vlaanderen dwarsligt om tot een goede invulling van het aspect duurzaamheidsaankopen binnen de overheid te kunnen komen. Ik kan alleen maar zeggen dat ik dat heel jammer vind. Dat is ook een illustratie van wat ik daarnet heb gezegd.

Onze fractie zal dit ontwerp van decreet dan ook niet goedkeuren. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Minister-president Kris Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil in eerste instantie de verslaggever,

de heer Kennes, feliciteren voor zijn accurate en volledige verslag dat de verschillende tussenkomsten goed heeft weergegeven. Die tussenkomsten zijn hier zopas nog eens onderstreept door mevrouw Van den Eynde en de heer Daems.

Mevrouw Van den Eynde, u haalt de problematiek van de regionalisering aan. Dat is terecht, zeker als we vaststellen dat bepaalde dossiers door de huidige bevoegdheidsverdeling moeilijk of niet oplosbaar blijken. U verwijst naar het dossier van de populieren. Ik kom net van het Overlegcomité. Het federale niveau heeft onderstreept dat het de zaak vrij snel opnieuw gaat bekijken. Ook minister Ceysens was daar aanwezig en heeft een aantal tussenkomsten gedaan. Ik hoop dat we dat dossier deze week of begin volgende week tot een goed einde kunnen brengen.

Maar het blijft toch zeer eigenaardig dat, als alle adviesorganen en verschillende zeer wijze mensen akkoord gaan over een bepaald project dat heel belangrijk is voor Vlaanderen, het federale niveau er een andere visie op nahoudt. Dat toont aan dat we in het kader van de regionalisering zeer duidelijke afspraken moeten maken en dat we verder in die richting moeten gaan.

Mevrouw Van den Eynde, u hebt terecht het voorbeeld van de zonnepanelen gegeven. Mijnheer Glorieux, toen wij de subsidieregeling van de zonnepanelen hebben gewijzigd, schreeuwde u bijna moord en brand. We zitten nu in een situatie waarin iedereen die zonnepanelen wenst te plaatsen, dat ook kan doen. De verkopers en de producenten van zonnepanelen kunnen zelfs niet volgen.

Dit toont aan dat de manier van aanpakken heel belangrijk is. Ik begrijp dat Groen! daar andere methodes op nahoudt, namelijk met het vingertje omhoog. We proberen op een realistische en pragmatische manier de zaken aan te pakken. Het is het resultaat dat telt.

De twee amendementen van de heer Daems zijn in de commissie besproken. Het eerste gaat over de duurzame-ontwikkelingseffectanalyse. Ik heb daarbij opgemerkt dat we bezig zijn met een wetenschappelijk onderzoek ter zake. Het is niet noodzakelijk om dat decretaal in te schrijven. Zodra het wetenschappelijk onderzoek achter de rug is, zullen we verdere stappen in die richting zetten.

Ook het tweede amendement van de heer Daems is niet behouden. Ik heb de argumentatie in de commissie gegeven.

Ik ben ervan overtuigd dat deze aanpak maximale resultaten kan opleveren. In het verleden zijn in andere dossiers de positieve effecten van die aanpak reeds bewezen. Dat heeft natuurlijk ook met andere elementen te maken. Een goede realistische aanpak kan ervoor zorgen dat duurzame ontwikkeling ook in Vlaanderen een feit wordt.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u zich onze discussies uit het verleden herinnert maar blijkbaar bent u daar wel heel selectief in. Het klopt inderdaad dat u een eensporebeleid hebt uitgetekend. Er zijn meer aanvragen voor de plaatsing van zonnepanelen en dat is zoveel te beter. Indien u echter een tweesporenbeleid zou hebben gevolgd zoals wij hadden voorgesteld, dan was die toename wellicht nog veel groter geweest. Er is een toename in Vlaanderen maar in vergelijking met andere landen is die toename kleiner.

Wanneer we daadwerkelijk een tweesporenbeleid hadden gevolgd, namelijk zowel het optrekken van de waarde van de groenestroomcertificaten – en dat hebt u goed gedaan – als het behouden van de investeringssteun, dan waren er hoogstwaarschijnlijk nog meer aanvragen geweest.

Nu stellen we vast dat enkel mensen die het zich kunnen permitteren, investeren in zonnepanelen. Men moet immers over dat geld beschikken. Het klopt dat dat bedrag over de totale levensduur van die zonnepanelen ruimschoots wordt terugverdiend maar men moet wel het geld hebben voor die investering. Heel wat lagere-inkomensgezinnen willen wel maar kunnen niet investeren. Ze hadden dat wel kunnen doen indien er naast de groenestroomcertificaten ook investeringssteun was geweest. Dat is nu jammer genoeg niet het geval.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister-president, het is iets te gemakkelijk om het soms moeilijke, technische debat over een kaderontwerp in verband met duurzame ontwikkeling te verpakken met leuke, sexy zaken zoals zonnepanelen en dergelijke. Het debat gaat over het feit hoe we, zonder het opgestoken vingertje, duurzame ontwikkeling zo goed mogelijk kunnen laten doorwerken in het Vlaams beleid, dat de bevoegdheid Leefmilieu overstijgt. Daar gaat het over.

Mijn punt is dat dit ontwerp over duurzame ontwikkeling onvoldoende kapstokken heeft om door te werken. Bijgevolg is het in hetzelfde bedje ziek als het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling. Ook daar worden heel mooie termen gebruikt. Het is soms heel simpel om een begrip als duurzame ontwikkeling ingang te doen vinden en daarover mooie praatjes te verkopen. Om daar echter echt iets mee te doen, is wel een andere zaak. Dat is het punt dat ik heb willen maken.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik dank de collega's voor hun inbreng. Mijnheer Glorieux, ik wil het debat dat we al uitgebreid hebben

gevoerd niet herhalen, maar het is altijd goed u nog eens te horen. Zonnepanelen zijn aan bod gekomen. Mevrouw Van den Eynde heeft dat daarnet nog eens herhaald. Dat is ook de reden waarom ik er nog even dieper op ben ingegaan.

Mijnheer Daems, terecht onderstreept u dat dit debat te rijk en te belangrijk is om er zich met oneliners vanaf te maken. Ik volg u daarin. Waarover we wel van mening verschillen, is de aanpak en hoe we via een procesbenadering het beste resultaat bereiken. Dat is ook goed in een democratie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1629/1).

– *De artikelen 1 tot en met 8 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding

– 1702 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Jans, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Dillen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het uitgebreide schriftelijke verslag.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil toch nog even het standpunt van mijn fractie geven. Vandaag beseffen we allemaal dat, omwille van diverse factoren, de armoedeproblematiek in Vlaanderen nog nooit zo groot is geweest. Regelmatig worden we in de media geconfronteerd met zeer negatieve berichten.

Zo blijkt de helft van de alleenstaande ouders er nauwelijks of niet in te slagen de eindjes aan elkaar te knopen. Daarenboven vormt er zich een steeds groter wordende groep bestaansonzekereren, die in de huidige economische situatie snel in armoede dreigen te verzinken, onder andere door de stijging van de energieprijzen, van de voedselprijzen.

Mijnheer de minister, onze fractie dringt er dan ook op aan dat deze Vlaamse Regering dringend een tandje bij steekt en meer werk maakt van het voeren van een armoedebeleid. We steunen dit ontwerp van decreet. We hopen dat de wijzigingen die vandaag worden doorgevoerd, zullen zorgen voor wat meer dynamiek bij de armoedebestrijding in Vlaanderen.

Er moet me echter wel iets van het hart. De vervanging van de term 'armoedebeleid' door 'armoedebestrijdingsbeleid' zal deze dynamiek niet realiseren. Daarvoor zijn andere zaken nodig. Ik denk wel dat u dat beseft.

Mijnheer de minister, ik wil vooral wijzen op uw rol binnen deze regering als coördinerend minister inzake het armoedebeleid. Dat beleid moet een horizontaal beleid zijn, waarbij alle ministers betrokken zijn en waarbij alle ministers hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Ik durf u dan ook te vragen uw collega's aan te sporen meer aandacht te besteden aan de armoedeproblematiek. Dat zal nodig zijn wil deze regering de doelstellingen van het Vlaamse regeerakkoord bereiken.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de inleiding van mevrouw Dillen, die het net over de toename van het aantal armen heeft gehad. Zelf wil ik me hier tot de voorliggende wijzigingen aan het decreet van 21 maart 2003 beperken.

Met het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding heeft de vorige Vlaamse Regering het fundament gelegd voor het betrekken van organisaties waar armen het woord nemen bij het tot stand komen en het uitvoeren van het armoedebeleid, evenals ook voor het betrekken van alle beleidsverantwoordelijken bij dat beleid.

Met de subsidiëring van de organisaties waar armen het woord nemen en het aanduiden van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen als coördinator en als forum voor uitwisseling van ervaringen en kennis zijn zeer belangrijke stappen gezet.

Na vijf jaar werking is gebleken dat dit decreet de goede aanpak was. Het decreet blijft dan ook voor 99 procent overeind. Tegelijkertijd zijn wel een paar zwakheden

gebleken. Wat we met dit decreet doen is toch wel een groot pijnpunt wegwerken, met name het feit dat het Vlaams Netwerk én ondersteunt, begeleidt, coördineert – en dus een partner van de verenigingen is – én tegelijkertijd ook moet beslissen over de subsidies voor deze verenigingen, hetgeen eigenlijk ook een waardeoordeel impliceert over de werking van een vereniging. In het verleden is meermaals gebleken dat het niet aangewezen is om welzijnsvoorzieningen tegelijkertijd rechter en partij te laten zijn. Met dit decreet maken we een einde aan die dubbelzinnigheid. Vanaf nu zal de Vlaamse overheid erkennen en subsidiëren en zal het Vlaams Netwerk zijn andere opdrachten ten volle kunnen uitoefenen.

Op het vlak van de subsidiëring, zullen we met aandacht uitkijken naar de subcategorieën waarmee de Vlaamse Regering wil gaan werken. Hier zal het belangrijk zijn om na te gaan welke criteria zullen worden gehanteerd om die subsidies te verlenen.

Dit decreet verlengt tot slot ook de termijn waarbinnen de Vlaamse Regering een Vlaams Actieplan Armoedebestrijding moet opstellen na haar aantreden. Daardoor zal de volgende Vlaamse Regering twaalf in plaats van negen maanden de tijd krijgen om haar plan uit te werken. Ik denk dat dit een goede zaak is. Een goed doordacht plan is beter dan een plan dat snel ter tafel wordt gelegd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij dat we dit ontwerp van decreet vandaag kunnen goedkeuren. Het betreft hier het resultaat van een hervorming die een tijd geleden is aangevat. We omschrijven onder meer de rol van de verenigingen waar armen het woord nemen preciezer. Het gaat dan vooral om de wijze waarop de Vlaamse overheid deze verenigingen wil benaderen en subsidiëren. In feite is dit echter een secundair element van het ontwerp van decreet. Het centrale element betreft de erkenning en de herkenning van de rol van deze verenigingen. We willen hun rol in het Vlaams armoedebeleid versterken. De rol van de Vlaamse overheid wordt preciezer bepaald.

Ik vind het een goede zaak dat het verband met het opbouwwerk wordt gelegd. Door de termijn op elkaar af te stemmen, zullen we een krachtiger armoedebestrijdingsbeleid krijgen. Dat is de essentie van de zaak. We zullen in een breder kader werken. We zullen niet enkel vanuit de armoede of vanuit de personen in armoede vertrekken. We zullen vertrekken vanuit structuren die hier iets aan kunnen doen. Ik vind het eveneens belangrijk dat we wat meer tijd en ruimte in het ritme van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding inbouwen. Dit ritme wordt gepreciseerd.

Mijnheer de minister, ik heb ter zake een wens. Ik wens dat u, als coördinerend minister van het armoede-

bestrijdingsbeleid, nog meer op de bevoegdheden van de overige leden van de Vlaamse Regering zou kunnen wegen. Dit is een wens en geen verwijt. Ik wens dat zij, samen met u, nog actiever aan de armoedeproblematiek aan de samenleving kunnen werken. Deze groeiende problematiek treft niet enkel de lagere klassen, maar ook een gedeelte van de middenklasse van onze bevolking. Ik vind het voorliggend ontwerp van decreet erg belangrijk. De Vlaamse overheid moet haar rol kunnen vervullen. Ik verwacht van u een sterk leiderschap ten aanzien van de andere leden van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, eerst en vooral wil ik me aansluiten bij de mensen die hebben verklaard dat de strijd tegen armoede een aanpak is die elke vezel van elk stuk van de politiek moet bezighouden. Het gaat hier niet enkel om een coördinerend minister of om zijn bevoegdheden.

Ik wil hier verwijzen naar wat in België wordt erkend. Het federale armoedebeleid is pas in een stroomversnelling terechtgekomen op het ogenblik dat een premier zich er persoonlijk mee heeft ingelaten. Ik wil dit niet polemiseren. Dit heeft voor een echte impuls gezorgd.

Ik bedoel het niet polemisch, maar op het ogenblik dat diegene die de leiding van de regering in handen heeft, aanstuurt wat in de verschillende deeldomeinen moet gebeuren, wordt er vooruitgang geboekt.

Dit ontwerp van decreet heeft een ambitieuze titel. Wat mevrouw Dillen zegt, is terecht. We stellen vast dat de laatste jaren de armoede niet is afgenomen, maar toegenomen. Dat moet ons interpellieren. Anderzijds heeft mevrouw Van der Borght ook gelijk. Datgene wat in het decreet wordt besproken, is eerst en vooral de manier waarop we het beleid gestalte proberen te geven, in de vorm van het opmaken van een actieplan en in de vorm van een goed overleg met verenigingen waar armen het woord nemen. De ambitie van dit decreet is misschien niet helemaal in overeenstemming met de titel.

Ik wil erop wijzen dat de Vlaamse Regering zich niet beperkt tot dit decreet om de strijd tegen armoede op te voeren. Ik geef maar één voorbeeld uit mijn beleidsdomein: de Vlaamse zorgverzekering. Blijkens een recente studie van het HIVA beperkt die de objectieve bestaansonzekerheid in Vlaanderen met 14 procent. Zonder de Vlaamse zorgverzekering zou de armoede met 14 procent meer in Vlaanderen een realiteit zijn. Er worden buiten de instrumenten van dit decreet echt wel stappen gezet.

Armoede is een kwestie van centen, maar niet alleen een kwestie van centen. Als het alleen een kwestie van

centen was, dan zou de discussie met een groot zwaartepunt in het federale parlement moeten gebeuren. Daar krijgt het inkomensbeleid gestalte. Het is goed dat men ook in het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering beseft dat armoede niet alleen een centenkwestie is. Het heeft ook impact op kansen in onderwijs, in cultuur, in participatie, in wonen, in gezondheid, enzovoort.

Ik ben blij dat we in de commissie tot unanimititeit zijn gekomen met betrekking tot twee wijzigingen die de rol van het netwerk duidelijker stelt. Het zal niet langer subsidies uitdelen en zich daardoor beter op zijn taak kunnen richten. Die bestaat er – wat mij betreft – ook in om voldoende beleidsaanbevelingen te formuleren. De andere kleine wijziging bestaat erin dat we drie maanden meer de tijd geven voor de opmaak van het actieplan. Het moet in ieder geval geen aanmoediging zijn voor de regering om drie maanden langer na te denken. Het moet vooral een aanmoediging zijn om drie maanden langer met de sector goed te overleggen. De bedoeling van de drie maanden is om er ons van te verzekeren dat ons voornemen van het begin van de legislatuur voldoende wordt gedragen door iedereen die betrokken is en zich geëngageerd voelt.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, er is werk aan de winkel. Op de cover van de Knack van vandaag staat: ‘Leterme maakt ons armer.’ Dat is natuurlijk een parafrazering van het beleid, maar het geeft wel aan dat koopkracht en armoede in de samenleving een zeer reëel probleem zijn. Laat ons met zijn allen u bekrachtigen in uw rol en verantwoordelijkheid om er voluit voor te gaan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 1702/1).

- *De artikelen 1 tot en met 21 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, het volgende ontwerp van decreet behoort tot de bevoegdheid van minister

Anciaux, die op weg is naar hier. Ik stel voor om de vergadering te schorsen tot de minister er is.

- *De vergadering wordt geschorst om 10.57 uur.*

- *De vergadering wordt hervat om 11.16 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, we hervatten de vergadering.

ONTWERP VAN DECREET houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2007 houdende toewijzing van de goederen, de rechten en verplichtingen aan het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso – 1728 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Schoofs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 1728/1).

- *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Rob Verreycken en Erik Arckens houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, strekkende tot het invoeren van een Vlaamse Cultuurpactcommissie – 496 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, dit voorstel van decreet werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 24 juni 2008 heeft de heer Arckens verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 55, punt 7 en 61, punt 3, van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten we ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik stel voor dat we onmiddellijk de bespreking aanvatten.

De voorzitter: Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

De heer Deckmyn, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we willen dit voorstel van decreet hier ter sprake brengen omdat we bezorgd zijn. Dit voorstel is een van de laatste punten die dit jaar door de commissie voor Cultuur is behandeld. Ik had de indruk dat de commissie dit voorstel, zoals enkele andere decreetswijzigingen, vlug wou afhandelen. Ik wil hier wijzen op de pertinentie van het voorstel dat de heer Verreycken en ikzelf twee jaar geleden hebben ingediend om het Cultuurpact te vervolledigen met een Vlaamse Cultuurpactcommissie. Ik doe dat ook omdat de leden van partijen die geen stemrecht hebben in de commissies maar toch in zeker mate Vlaamsgezind zijn, zich hierover zouden kunnen uitspreken.

Ik hoop dan ook dat ze hier zullen tussenkomen. Uiteraard ook – en ik zal geen namen noemen – VlaamsProgressieven, waarvan u het boegbeeld ben, mijnheer de minister.

De Raad voor Cultuur en de Raad van State hebben een advies gegeven bij het voorstel van decreet dat de heer Rob Verreycken en ik destijds hebben ingediend. Het advies van de Raad van State gaat over de notie van complementariteit. Is het oprichten van een Vlaamse Cultuurpactcommissie al dan niet mogelijk? Is dit mogelijk naast een nationale Cultuurpactcommissie? Als je het goed leest, is het volgens mij mogelijk.

De Raad voor Cultuur geeft een advies over iets helemaal anders. Het doet me deugd dat er in de commissie tenminste iemand is tussengekomen over mijn voorstel van decreet, namelijk de heer Vandebossche. Hij schaaft zich achter het advies van de Raad voor Cultuur.

De Raad van Cultuur heeft het wel over de afschaffing van het Cultuurpact en houdt een pleidooi voor diversiteit, openheid, participatie en betrokkenheid. Laten we elkaar goed verstaan: wat de Raad voor Cultuur in feite zegt, gaat over iets helemaal anders.

Ik zal het advies niet helemaal voorlezen, maar ze sturen aan op het oprichten van een adviesorgaan dat specialisten – zogenaamd niet-gepolitiseerden – een uitgebreide bevoegdheid zou geven in cultuurmateries, maar dat de oorspronkelijke bedoeling van de oprichters van het Cultuurpact en de Cultuurpactcommissie in 1974 – de vrijwaring van de politieke en filosofische minderheden in culturele materies – uiteindelijk een anachronisme vindt en zo het Cultuurpact wil afschaffen. Dat is uiteraard mijn bedoeling niet.

Het is mijn bedoeling, samen met de heer Rob Verreycken, om naast de reeds bestaande nationale Cultuurpactcommissie, op gemeenschapsniveau een Vlaamse Cultuurpactcommissie op te richten. Dat is volgens ons perfect mogelijk. De mogelijkheid wordt daartoe geboden door artikel 11 van de Grondwet. We werken dan op twee niveaus: één op federaal niveau en één op Vlaams niveau.

Ik vraag gewoon dat de federale Cultuurpactcommissie, waarvan ik absoluut niet de afschaffing vraag, wordt gecomplementeerd door een Vlaamse. Wat is uiteindelijk mijn ingeving? We naderen stilaan 15 juli. We staan voor een historische omwenteling in dit land, zegt men mij. Het lijkt mij een anachronisme in deze fase van de strijd, dat wij nog vehikels zouden hanteren uit een heel ver verleden.

Minister Bert Ancliaux: Maar je laat het bestaan.

De heer Erik Arckens: Ja, maar ik complementeer het. Ik ben zeer voorzichtig.

Ik beoog een nieuw Vlaams instrumentarium omdat het volgens mij niet meer kan dat Franstaligen nog altijd een dikke vinger in de pap hebben wat betreft filosofische en ideologische vrijwaring en dergelijke meer, van culturele materies.

Voilà, dat is zowat de toelichting die ik geef. Ik ga het geheel niet helemaal herhalen.

Ons voorstel is de oprichting van de commissie, bestaande uit dertien vaste leden en dertien plaatsvervangende leden. Zij worden gekozen door het Vlaams Parlement, overeenkomstig, uiteraard, de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in het parlement. De duur van het mandaat van de leden van de commissie is vier jaar. De partijen die in de commissie niet vertegenwoordigd zijn, mogen een lid met adviserende stem aanwijzen, op voorwaarde dat zij vertegenwoordigd zijn in het Vlaams Parlement. Dat

lijkt me volkomen logisch. De aanwijzing gebeurt door de politieke fractie.

Verder stel ik dat het lidmaatschap van de commissie onverenigbaar is met de uitoefening van een politiek kiesmandaat en dat de commissie wordt bijgestaan door Vlaamse ambtenaren die de Vlaamse Regering haar ter beschikking stelt.

Het mandaat van de leden van de commissie verstrijkt drie maanden na de hernieuwing van het Vlaams Parlement. De commissie benoemt onder haar leden een voorzitter bij volstreekte meerderheid van de stemmen. De commissie benoemt onder haar leden evenveel ondervoorzitters als er politieke fracties zijn. Wij voorzien ook in een procedure in verband met klachten, met termijnen, en wat klagende partijen eventueel kunnen doen op Vlaams niveau.

Collega's, aangezien dit mij een volstrekt logisch voorstel lijkt, denk ik, aangezien u volstrekt logische mensen bent en ik de meeste van u ook ken, dat er geen enkele twijfel is dat dit onmiddellijk zal worden goedgekeurd. Maar ik wil nu al graag luisteren naar uw positieve kritieken die u nu onmiddellijk gaat geven, dadelijk als ik deze tribune verlaat, maar ik ga eerst nog een slokje water drinken. Ik dank u voor uw applaus. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 496/1*).

– *Er zijn geen opmerkingen op de artikelen 1 en 2.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de stemmingen over de artikelen en de hoofdelijke stemming over van het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joris Vandenbroucke en de dames Tinne Rombouts, Els Robeyns en Laurence Libert en de heer Piet De Bruyn houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid
– 1698 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, beste collega's, op 19 juni werd het voorstel van decreet houdende het voeren van het Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid toegelicht door een van de indieners, de heer Vandenbroucke.

De heer Vandenbroucke deelde mee dat het voorstel van decreet het huidige decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid en het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindereffectenrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind zal vervangen.

Het decreet is ontstaan als een voorontwerp van decreet, maar werd door de parlementsleden van de meerderheidsfracties ingediend uit respect voor de jeugdsector, die anders onvoldoende tijd zou krijgen om zijn beleidsplannen in te dienen.

De wijzigingen die worden aangebracht, werden al in het tweede Vlaamse jeugdbeleidsplan van de Vlaamse Regering aangekondigd. Het gaat om een duidelijke ordening van de instrumenten waarover de Vlaamse overheid beschikt of zou moeten beschikken om de ingeslagen weg van een categoriale beleidsvoering voor de jeugd meer slagkracht en impact te geven en om de integratie van het jeugd- en kinderrechtenbeleid. Daarnaast is er een relatief rustige, beperkte en vooral op planlast en comfort gerichte aanpak van de subsidiesystemen. Aandachtspunten zijn de integratie van de subsidies kinderrechten en de probleemstelling rond de politieke jeugdverenigingen.

Wat de integratie van het kinderrechtenbeleid en het jeugdbeleid betreft, maken zowel de beleidsnota Jeugd 2004-2009 als het tweede jeugdbeleidsplan een onderscheid tussen enerzijds de kinderrechten als wettelijk en ethisch referentiekader en anderzijds de concrete integratie van de instrumenten van het kinderrechten- en jeugdbeleid, alsook de integratie van diverse doelstellingen en acties die vanuit het jeugdbeleid en/of het kinderrechtenbeleid zouden worden opgenomen.

Dit voorstel van decreet maakt concreet werk van deze dubbele integratiebeweging. Het voorstel van decreet geeft daarom aan hoe de Vlaamse Regering de monitoring van de rechten van het kind, zoals gewaarborgd door het International Verdrag voor de Rechten van het Kind, organiseert en coördineert.

Wat de wijzigingen aan de subsidiesystemen betreft, was het aangewezen om een aantal belangrijke aspecten te evalueren en een aantal zaken bij te schaven.

Het voorstel van decreet is opgebouwd uit de volgende delen: de basisinstrumenten voor een Vlaams jeugd- en

kinderrechtenbeleid, de bepalingen voor de Vlaamse Jeugdraad, de werkingssubsidies voor de instellingen die de Vlaamse overheid ontwikkelt voor haar jeugdbeleid, de werkings- en projectsubsidies voor een aantal particuliere jeugdactoren alsook de bekroning van de lokale besturen voor het door hen gevoerde jeugdbeleid.

Ik geef de verschillende hoofdstukken met de belangrijkste wijzigingen. Er is het hoofdstuk over de basisinstrumenten voor het Vlaamse jeugd- en kinderrechtenbeleid. Met die basisinstrumenten wordt bedoeld het Vlaamse jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan, de kind- en jongereffectrapportage, de aanspreekpunten en coördinerende administratie en de monitoring. De belangrijkste wijziging is de uitbreiding van de kindereffectrapportage (KER), naar een jongeren- en kindereffectrapportage (JOKER). Bovendien wordt voorgesteld om de procedure te schrappen die het de Vlaamse Regering mogelijk maakte af te wijken van haar verplichting om een kindereffectrapport op te stellen. Verder wordt door de Vlaamse Regering verplicht om in te staan voor de financiering van een jeugdmonitor (de zogenaamde staat van de jeugd) die de evolutie van de leefsituatie van kinderen en jongeren meet.

In het voorstel van decreet worden een aantal reeds bestaande organisaties gegroepeerd onder de naam 'Vlaamse instellingen jeugd en kinderrechtenbeleid'. Elk van deze organisaties krijgt van de Vlaamse overheid een specifieke inhoudelijke taak toebedeeld en bevindt zich qua aansturing dicht bij de overheid dan andere actoren uit het particuliere veld. Concreet gaat het over het Kenniscentrum kinderrechten, het Steunpunt Jeugd, de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten, het Vlaams Informatiepunt Jeugd en het Vlaams coördinatieorgaan voor internationale jongerenwerking voor internationale mobiliteit.

Op vraag van de Vlaamse Jeugdraad worden een aantal bepalingen uit het decreet van 29 maart 2002 een beetje versoepeld. Nog steeds moet bij de aanvraag van het mandaat van de jeugdraad ten minste een op drie leden jonger zijn dan 25 jaar. Bij eventuele vervanging in de loop van het mandaat hoeft deze verhouding niet langer te worden gerespecteerd. Bovendien moet de jeugdraad nog slechts om de drie jaar in plaats van om de twee jaar een congres organiseren. Daar tegenover staat dat de vzw die de jeugdraad ondersteunt, een beleidsplan zal indienen. Tot slot werden bepalingen ingevoerd met betrekking tot onverenigbaarheden tussen het lidmaatschap van de jeugdraad en een aantal andere functies.

Het gaat hier om werkings- en projectsubsidies van de landelijke georganiseerde jeugdverenigingen: werkingssubsidies voor verenigingen, participatie en informatie, werkingssubsidies voor cultuureducatieve verenigingen, projectsubsidies voor experimentele jeugdwerkinitiatieven en projectsubsidies voor jeugdcultuur en internationale jongerenprojecten.

Met de wijzigingen wordt gestreefd naar een harmonisering van bepalingen tussen de verschillende in het decreet opgenomen subsidieregelingen. Verder werd ook getracht om de administratieve lasten te verminderen. Ook de subsidies voor kinderrechten werden geïntegreerd door middel van een aanpassing van het gedeelte participatie en communicatie van het decreet Vlaams jeugdbeleid.

Voor politieke jongerenbewegingen werden twee subsidiëringmogelijkheden behouden: via de regeling voor landelijk georganiseerde jeugdverenigingen of via de subsidiëring van verenigingen voor informatie en participatie. Daarnaast werd de mogelijkheid ingesteld om een of meerdere gemeenten te bekronen als jeugd- en kindvriendelijke gemeente.

Op 24 juni werd een hoorzitting georganiseerd. Het Kinderrechtencommissariaat, waarvan mevrouw Ankie Vandekerckhove aanwezig was, beoordeelt het voorstel van decreet overwegend positief, maar staat afwachtend ten aanzien van bepaalde punten. Het voorstel van decreet stelt de noodzakelijke, maar daarom nog niet voldoende, voorwaarden voor een sterk jeugd- en kinderrechtenbeleid. De inhoudelijke garanties en de toepassing van bijvoorbeeld de principes van het kinderrechtenverdrag blijven vaag.

Mevrouw Karin Maes, voorzitter van de raad van bestuur van de Kinderrechtencoalitie Vlaanderen, sluit zich aan bij de opmerkingen van het Kinderrechtencommissariaat. De Kinderrechtencoalitie heeft zelf ook nog een aantal opmerkingen. Zo heeft ze zich van meet af aan verzet tegen de basisdoelstelling van dit decreet, namelijk de integratie van het kinderrechten- en jeugdbeleid. Men had ook gehoopt dat het werk van de Kinderrechtencoalitie een specifieke decretale basis zou krijgen.

Tom Dierckx, coördinator bij de Vlaamse Jeugdraad, stelde dat voor die raad de vooropgestelde doelstellingen grotendeels bereikt zijn in het voorliggende voorstel van decreet. De jeugdsector is ook voldoende betrokken bij het opstellen van het decreet. In het algemeen is er dan ook voldoende rekening gehouden met de standpunten die de Vlaamse Jeugdraad in de loop van het proces heeft aangereikt. De raad heeft echter ook een aantal bedenkingen, bijvoorbeeld bij het wegvallen van de verplichting om een beleidsplan te maken. De raad benadrukt ook dat er nood is aan een meer fundamentele denkoefening over het decreet. De jeugdsector is vragende partij voor een fundamentele decreetswijziging.

Op 26 juni vonden dan de bespreking en stemming plaats. De heer De Bruyn van de N-VA vindt het zeer positief dat de decretale verankering tot meer transparantie leidt. Er krijgen meer organisaties dan voorheen een plaats in het decretale kader. De vermindering van

de planlast blijft terecht een aandachtspunt. De beoordelingscriteria worden duidelijk omschreven. Belangrijk is volgens hem ook de vastlegging en structurele subsidiëring van het kenniscentrum Kinderrechten. Ook de integratie van kinderrechten in het jeugdbeleidsplan is een positief punt. De invoering van een beleidsnota voor de Vlaamse Jeugdraad zal zelfreflectie stimuleren. De in-korting van de repliektermijn met betrekking tot het preadvies is administratief verdedigbaar, maar mag geen extra drempel vormen. De opmaak van een Staat van de Jeugd is een interessant beleidsinstrument.

Zelfs na een lange discussie is men er helaas niet in geslaagd om tot één subsidiekanaal voor de politieke jongerenbewegingen te komen. De heer De Bruyn heeft echter begrip voor het compromis. Volgens hem mag het optrekken van de KER-leeftijd van 18 tot 25 jaar niet de bedoeling hebben om voortaan minder aandacht te hebben voor de min-18-jarigen. Zijn fractie zal de inspanningen ter zake mee in het oog houden. Aan de bezorgdheid om de jeugd voldoende te betrekken bij het voorbereiden van het jeugdbeleid, wordt in een amendement tegemoetgekomen. Het is volgens hem belangrijk om het voorstel van decreet nog voor het zomerreces goed te keuren, maar anderzijds wil hij ook ingaan op de vraag van de Vlaamse Jeugdraad om op termijn de indeling van het jeugdbeleid samen met alle betrokken organisaties grondig te bekijken.

Dan ga ik in op het standpunt van de heren Marginet en Arckens namens de Vlaams Belangfractie. De heer Marginet merkt op dat niet alle politieke jongerenorganisaties worden gesubsidieerd. De regels zijn voor de jongerenafdeling van zijn partij zo strikt gemaakt dat dit geen sinecure blijkt te zijn. De heer Arckens deelt mee dat het Vlaams Belang tegen het voorstel van decreet zal stemmen en zich bij de amendementen zal onthouden. Hoewel het ontwerp van basisdecreet een aantal voordelen biedt, kan het Vlaams Belang zich niet verzoenen met de gehanteerde logica en subsidiëring. De fractie vreest voor een oversubsidiëring. Het wordt voorgesteld alsof er een beleidsbrief wordt geschreven door de meerderheid, en de vzw's die dat beleid gaan uitvoeren, pakken de poen.

Namens de Open Vld-fractie benadrukt mevrouw Libert dat het voorliggende voorstel van decreet de categoriale benadering van het decreet Vlaams Jeugdbeleid integreert met het kinderrechtenkader dat minderjarigen rechtsbescherming wil bieden. Het is volgens haar logisch dat het jeugd- en kinderrechtenbeleid in één decreet worden geïntegreerd. Beide zijn horizontale beleidsdomeinen, in die zin dat elk beleidsdomein raakvlakken heeft met de rechten en belangen van kinderen en jongeren. Het voorliggende voorstel van decreet heeft een positieve inslag, in die zin dat bestaande instrumenten qua jeugd- en kinderrechtenbeleid decretaal worden verankerd. Er wordt een jeugdmonitor ingesteld, waardoor het mogelijk wordt om systematisch gegevens te verzamelen over de leefsituatie van kinderen en

jongeren. Een aantal reeds bestaande organisaties wordt gegroepeerd onder de naam Vlaamse Instellingen Jeugd- en Kinderrechtenbeleid. Ze krijgen door dit voorstel van decreet een specifieke inhoudelijke taak toebedeeld, waardoor die basisinstellingen in een gestructureerd geheel worden geplaatst. Met de wijzigingen in de werkings- en projectsubsidies van de jeugdactoren wordt gestreefd naar een harmonisering en transparantie van de bepalingen binnen het decreet. Bovendien zijn een aantal maatregelen genomen om de overlast te beperken.

Een van de gevolgen van de integratie is de uitbreiding van KER naar JOKER. Er moet over worden gewaakt dat door de uitbreiding van de leeftijd de aandacht voor de allerjongsten niet afneemt. Daarnaast moet erover worden gewaakt dat elk departement over een aanspreekpunt inzake het jeugd- en kinderrechtenbeleid beschikt. Die aanspreekpunten verdienen bovendien een goede omkadering, wil men die taken op een behoorlijke manier kunnen uitwerken. Tot slot vraagt mevrouw Libert zich af of de omkadering van de administratie wel voldoende is om de bijkomende taken naar behoren uit te voeren.

Mevrouw Rombouts vertolkte het CD&V-standpunt. De CD&V-fractie vraagt aan de minister om na de goedkeuring van het voorstel van decreet de wijzigingen meteen aan de sector te communiceren.

De CD&V-fractie is tevreden over het voorstel van decreet vanwege de volgende verbeteringen. Er zijn vereenvoudigingen. Er komt meer eenduidigheid in de timing voor het indienen van erkenningsaanvragen en beleidsnota's. Er worden beoordelingscriteria vastgelegd om het subsidiebedrag te bepalen. De jaarlijkse verplichting om een begroting aan de administratie te bezorgen valt weg, evenals de verplichting om een beleidsnota op te maken voor wie enkel een basissubsidie aanvraagt.

Er komt een grondiger voorbereiding van het preadvies door de adviescommissies en de administratie. Er is geen aparte regeling voor politieke jongerenorganisaties. CD&V vraagt wel dat de administratie en de adviescommissies respect hebben voor de keuze van de politieke jongerenorganisaties.

De invoering van de Staat van de Jeugd is belangrijk, maar CD&V blijft prioriteit vragen voor de uitvoering van het Vlaamse Jeugdbeleidsplan. Ter voorbereiding van een volgend Vlaams jeugdbeleidsplan is een wetenschappelijke monitoring van de leefsituatie van kinderen en jongeren uiteraard belangrijk.

De integratie van de horizontale bevoegdheid kinderrechtenbeleid en jeugdbeleid via een decreetale verankering van de basisinstrumenten is een lovenswaardige doelstelling. Maar CD&V wil hier de kritische opmerking maken dat kinderrechten en jeugdbeleid twee

complementaire, aanvullende benaderingen zijn die van een ander uitgangspunt vertrekken. CD&V blijft een pleidooi houden om de bestaande visie op het jeugdbeleid in Vlaanderen te laten uitdragen door heel de Vlaamse Regering en tegelijkertijd wil de fractie erop wijzen dat het Kinderrechtenverdrag verder gaat dan het jeugdbeleid.

De CD&V-fractie zal de integratie van beide benaderingen in het voorstel van decreet waakzaam opvolgen en wil de minister vragen om de effecten van deze decreetswijziging nauwgezet te monitoren zodat men dit bij een volgende evaluatie van het voorstel van decreet in rekening kan brengen.

De CD&V-fractie sluit zich aan bij het pleidooi van de kinderrechtensector om bij de samenstelling van de adviescommissies expliciet deskundigen inzake kinderrechten op te nemen. Zij diende daarvoor trouwens een amendement in.

Er zijn in het voorstel van decreet ook aanpassingen aan de bovenbouw Jeugd. De eerste is de decretale verankering van de Vlaamse Vereniging van Jeugdconsulenten. De CD&V-fractie blijft er om principiële redenen voorstander van om dit op termijn op te nemen in het decreet Lokaal Jeugdbeleid.

Positieve elementen in verband met de Vlaamse Jeugdraad zijn de verplichting om ook met een beleidsnota te werken en de versoepeling in de samenstelling van de algemene vergadering.

Verder zal de CD&V-fractie nog enkele bedenkingen uit de hoorzitting via amendementen honoreren.

Mevrouw Rombouts besluit dat dit niet het ultieme wijzigingsdecreet is, maar dat was ook niet de bedoeling. Want het decreet van 2002 is nog te jong om de effecten nu al grondig te kunnen evalueren. Samen met de Vlaamse Jeugdraad blijft de CD&V-fractie echter uitdrukkelijk vragende partij om tijdens de komende legislatuur een grondige evaluatie te houden van het jeugdbeleid en om in samenspraak met de jeugdsector een volledige en fundamentele herziening van het basisdecreet voor te bereiden.

De heer Stassen van Groen! is blij met het voorliggende voorstel van decreet. Hij herinnert aan de voorgaande fasen: het Jeugdwerkdecreet en het decreet Jeugdbeleid. De evolutie naar de integratie van kinderrechten is logisch. Hij heeft in dit verband enkele amendementen ingediend die tegemoetkomen aan de opmerkingen die door de Kinderrechtenorganisaties werden geformuleerd tijdens de hoorzitting.

De heer Stassen merkte ook op dat niets verhindert dat de jongerenorganisaties van het Vlaams Belang intekenen op het voorstel van decreet. Het is aan de beoordelingscommissie en de minister om de aanvraag te beoordelen.

De heer Stassen stelt verder een evolutie naar gezonde deregulering vast. De meerderheid koos er terecht voor om de decretale regeling zo beperkt maar duidelijk mogelijk te maken. Tot slot pleit de heer Stassen voor decretale rust.

Mevrouw Robeyns sprak namens de sp.a-fractie. Zij vindt het heel belangrijk dat het voorstel van decreet nog voor het zomerreces wordt goedgekeurd. Voor de inhoud sluit ze zich aan bij de andere sprekers.

De heer Caron ging er namens VlaamsProgressieven van uit dat het voorstel van decreet het categoriale denken over Jeugd breder en integraler versterkt dan ooit tevoren. De jeugd wordt erkend als belangrijke groep in de samenleving met een eigen stem. Het voorstel van decreet bouwt op een positief geloof in jonge mensen en legt het accent op participatie en interculturaliteit. Tegelijkertijd wordt de planlast verminderd.

De indieners delen de zorgen van de sprekers van de hoorzitting, maar ze maken niet altijd een wijziging van het voorstel van decreet nodig. De kinderrechtencommissaris pleitte voor de opname van het kinderrechtenverdrag in het voorstel van decreet, maar daar dient een decreet niet voor. We moeten ervoor zorgen dat de aandacht voor kinderen als aparte groep niet vermindert.

De Kinderrechtencoalitie heeft specifiek gevraagd de kinderrechtenactoren een bijzondere en aparte plaats in het voorstel van decreet te geven, deels met het oog op profilering, deels ook met de vraag naar een helder regelgevend kader. Het voorstel van decreet probeert aan beide vragen tegemoet te komen. Zo krijgen de actoren een kans om zichzelf te profileren, al moeten ze dat zelf bewerkstellings. Dat gebeurt niet door ze een aparte plaats toe te kennen binnen het decreet.

Er was ook nog de vraag naar de plaats van de Kinderrechtencoalitie. Onder 'werkingssubsidies Vlaamse instellingen voor het jeugd- en kinderrechtenbeleid' ressorteren de organisaties die dicht tegen de overheid aanleunen. Dit lijkt niet de plaats voor de Kinderrechtencoalitie omdat die meer autonomie moet kunnen behouden. De Vlaamse Jeugdraad heeft al een bijzonder statuut naast de sectorale adviesraden. Toch vindt de heer Caron coalitievorming en alternatieve rapportering zeker zinvol. Het gaat echter om particulier verenigingswerk van een bestaande ngo. Via het voorstel van decreet kan dit perfect worden ondersteund.

De heer Caron weerlegde ook dat er plots minder instrumenten zouden zijn voor het kinderrechtenbeleid. Hij weerlegde de vragen van de Vlaamse Jeugdraad. Er werd aangedrongen om in het kader van de procedure van advisering de repliektijd op de preadvisering, die in het voorstel van decreet is teruggebracht tot veertien dagen, te verlengen. De beperking van de tijdspanne is volgens de heer Caron echter wel voldoende.

De Vlaamse Jeugdraad wenste tevens dat zou worden opgenomen in het voorstel van decreet dat ze kan adviseren in alle materies inzake jeugd- en kinderrechtenbeleid. Het begrip ‘alle’ voegt voor de indieners van het voorstel van decreet echter niets toe aan de potentiële rol van de Vlaamse Jeugdraad. In artikel 42 wenste de Vlaamse Jeugdraad dat ‘een thematisch informatieaanbod voor de jeugd aanbieden’ zou worden veranderd, omdat sommige organisaties hun informatieaanbod ook uitwerken op basis van een vormingsaanbod. Die term toevoegen zou volgens de heer Caron onduidelijkheid scheppen.

Er werd ook verzocht om de beleidsnota's voor iedereen te verplichten. In het voorstel van decreet is enkel het onderscheid gemaakt tussen de criteria voor een basis-subsidie en die voor een variabele subsidie, waarvoor een beleidsplan vereist is. Dat belet niemand om een beleidsplan te schrijven. Voor een basissubsidie is er enkel niet in een decretale verankering voorzien.

Voor de artikelsgewijze bespreking verwijs ik graag naar het schriftelijke verslag. In de eindstemming werd het voorstel van decreet houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid aangenomen met 7 stemmen tegen 4. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer Verstreken, het verslag was heel uitvoerig; er moet nog weinig aan worden toegevoegd. Toch nog dit: ook voor ons zijn jeugd- en kinderrechten heel belangrijk. We stellen ons wel de vraag of er niet te veel wordt gestructureerd en of het Vlaams InformatiePunt Jeugd, waarmee de Vlaamse overheid via het decreet van 23 december 2005 een convenant sloot, niet voldoende was, zeker ook omdat de aanspreekpunten jeugd- en kinderrechtenbeleid en het Kenniscentrum kinderrechten binnen haar diensten valt.

Kan dit alles niet beter eenvoudiger worden gecoördineerd tot een groot geheel, in plaats van te overreglementeren? Is dit geen versnippering van krachten en financiële middelen? Er zijn zoveel werkingssubsidies voor zoveel Vlaamse instellingen dat we ons afvragen of dit wel zinvol is.

De subsidiëring voor politieke jongerenbewegingen wordt beoordeeld op een ingediende beleidsnota en op hun werking. Dit voorstel kiest dus niet voor een aparte categorie voor de politieke jongerenbewegingen, maar erkent hen wel als bijzondere werkvormen die via twee verschillende subsidiesystemen een structurele ondersteuning kunnen ontvangen.

Wie zal dit beoordelen? Wie zal zeggen wat goed of slecht is? Zijn er garanties tegen een dubbele subsidiëring?

Samengevat: we vrezen een beetje dat een en ander niet op objectieve wijze zal of kan worden beoordeeld. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik wil de verslaggever bedanken voor zijn uitgebreid verslag. Er valt weinig aan toe te voegen. Zoals in het verslag werd gezegd, zullen we voor het voorstel van decreet stemmen op basis van de argumentatie die werd gegeven.

Ik denk dat er nog één formele zaak moet gebeuren. De Vlaamse Regering moet nog zeggen dat ze het een goed voorstel van decreet vindt, want dat is nog niet kunnen gebeuren in de commissie. Er was immers nog geen standpunt van de regering op het moment van de bespreking, en de tijdsdruk legde een stemming op voor 10 juli. Ik weet wel dat dit een herwerkt ontwerp van decreet is, maar misschien is het goed dat de minister formeel antwoordt dat de regering het voorstel van decreet zoals het werd ingediend door de meerderheid, zal uitvoeren.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, de Vlaamse Regering is bijzonder verheugd met dit voorstel van decreet. De Vlaamse Regering ondersteunt het ten volle en is heel blij dat er een grote consensus bestaat binnen het Vlaams Parlement.

Dit voorstel is een belangrijke stap naar een nog beter Vlaams jeugdbeleid. Wat de Vlaamse Regering betreft, kan er niet genoeg worden geïnvesteerd in kinderen en jongeren en kunnen we niet genoeg mogelijkheden en middelen geven om de kinderen en jongeren hun ding te laten doen, om hen ruimte te geven in de ruimste betekenis van het woord.

Dit voorstel van decreet is belangrijk omdat het jeugd en jeugdbeleid centraal plaatst. Daarvoor zijn een aantal belangrijke nieuwigheden in het decreet opgenomen. De integratie van kinderrechten in het jeugdbeleid vormt een belangrijke vernieuwing waar de regering volmondig achter staat. De Vlaamse Regering engageert zich niet alleen om ten volle de rechten van kinderen te respecteren, maar doet meer dan dat. Ook binnen het systeem van verslaggeving en monitoring moet de regering een actieve promotor zijn van die rechten en van het afdwingen ervan. Voor het jeugdbeleid vormen de kinderrechten een cruciaal wettelijk en ook ethisch kader. De actoren en projecten die ze ontwikkelen, vinden herkenbaar onderdak in het nieuwe decreet.

Zoals ik ook ergens in de pers las, is dit een decreet dat de jeugd zelf en de minister van Jeugd meer mogelijkheden biedt. Dat klopt, want de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement kiezen ervoor dat via een aantal nieuwe instrumenten het horizontale jeugdbeleid, waarvoor alle ministers verantwoordelijkheid dragen, ook krachtig kan worden aangestuurd door de minister van Jeugd en de minister die bevoegd is voor kinderrechten.

Dat is belangrijk. Het is een bevestiging van het Vlaams Jeugdbeleidsplan dat centraal staat, een jeugdbeleidsplan waarin de Vlaamse Regering bij elke nieuwe legislatuur heel uitgebreid moet vertellen wat ze over al haar domeinen heen wil doen ter voordele van jeugd- en kinderrechten. Het is een belangrijk instrument indien het goed wordt ingevuld, indien er goed over wordt overlegd en gediscussieerd. Het draagt de verantwoordelijkheid van alle collega's van de Vlaamse Regering.

Het voorstel van decreet regelt meer, het regelt ook een netwerk van ambtelijke aanspreekpunten 'jeugd'. Ook dat is belangrijk, zodat elk onderdeel van de administratie actief en voortdurend nadenkt over de gevolgen, over wat goed is voor de jeugd en wat essentieel is op het vlak van het naleven van kinderrechten. Vanzelfsprekend is een voortdurende betrokkenheid, een voortdurende raadpleging van kinderen en jongeren essentieel.

Ook is er de introductie van het JOKER, het Jongeren- en Kindereffectenrapport, waarin de Vlaamse overheid zich engageert om bij voorbaat haar decreten af te toetsen aan de belangen van jongeren.

Tot slot is er de jeugdmonitor, die om de zoveel jaar een staat van de jeugd opmaakt en een duidelijke vergelijking kan maken van hoe die jeugd in enkele jaren tijd evolueert. Dat moet via een samenwerkingsverband van universiteiten ook een schat aan informatie en vergelijkende rapporten kunnen opleveren over het welzijn en het welbevinden van de Vlaamse jeugd.

De verslaggever en de verschillende sprekers hebben er al op gewezen dat een aantal instellingen en aantal subsidie-regelingen worden aangepast. Ook de Vlaamse Jeugdraad krijgt een heel uitdrukkelijke en belangrijke plaats.

Mevrouw de voorzitter, collega's, het Vlaamse jeugdbeleid vertrekt vanuit een positieve visie op jeugd, gebaseerd op vertrouwen in en het geven van kansen aan jonge mensen. Centraal in dit nieuwe voorstel van decreet staat de visie op jeugd en jeugdbeleid waarbij jonge mensen worden beschouwd als volwaardige mede-eigenaars van de samenleving. Als dragers van rechten en plichten vragen kinderen en jongeren terecht medezeggenschap.

Dit voorstel van decreet is gebaseerd en gebouwd op een hoopvolle, optimistische benadering van jonge mensen, gekoppeld aan de verdere ontwikkeling van een dwarsverbindend jeugdbeleid. Dit moet leiden naar meer en betere kansen voor de optimale ontwikkeling van kinderen en jongeren als individu, in groep en als categorie.

De rode draad blijft: ruimte geven, in fysieke, maar ook in mentale zin. Respect opbrengen. Wij verwachten in de toekomst verschrikkelijk veel van onze kinderen en jongeren. Ze zullen grote verantwoordelijkheden moeten dragen. Het komt erop aan hen in hun jeugd en in hun

kindertijd te koesteren en ruimte te bieden voor alle mogelijke experimenten, ook als die soms stom zijn – ze leren er alleen maar betere zaken uit. We zullen ze later allemaal verschrikkelijk hard nodig hebben. Bedankt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1698/4*).

– *De artikelen 1 tot en met 56 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Carl Decaluwe en Bart Martens, mevrouw Fientje Moerman en de heer Jan Peumans houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft de hoeveelheid gratis ontvangen elektriciteit, van het Aardgasdecreet van 6 juli 2001, wat betreft de uitbreiding van de dekkingsgraad van het aardgasdistributienetwerk, van het REG-decreet van 2 april 2004, wat betreft de Autonome Commissie Energiebeleid Vlaanderen, van het EPB-decreet van 22 december 2006, wat betreft de controles, en van het decreet van 25 mei 2007 tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen – 1706 (2007-2008) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Collega's, ik ben tevreden dat de voorzitter van dit parlement de volledige titel van het voorstel van decreet heeft voorgelezen. U voelt direct dat dit een bijzonder sexy onderwerp is, maar het toont ook aan dit een bijzonder technisch voorstel van decreet is. Wij als parlement, maar ook de Vlaamse Regering, moeten kunnen erkennen dat er in dit voorstel van decreet een aantal fouten worden rechtgezet die in een aantal decreten werden gemaakt.

Het energiebeleid staat onder zeer sterke invloed van de Europese regelgeving op het vlak van liberalisering, maar is ook vatbaar voor globalisering en voor sterke wijzigingen.

De voorzitter heeft in de titel alle decreten genoemd waar het hier over gaat. Er moeten een aantal bijstellingen gebeuren, bijvoorbeeld inzake de toekenning van gratis kilowattuur. Ook de problematiek van de aardgasnetuitbreiding, van de advisering van het energiebeleid en van certificaten voor energieprestaties voor gebouwen moet worden bijgestuurd. Er moeten correcties worden aangebracht. Daarnaast zijn ook een aantal zaken gevraagd door de commissie. Die vindt u terug in de beginartikelen. Daarin stond onder meer een onduidelijkheid over de vraag of rusthuizen al dan niet nog recht hebben op gratis kilowattuur voor het aantal inwoners dat daar gedomicilieerd is. Mevrouw Van der Borgh en de heer Martens hebben er in de commissie Energiearmoede op gewezen dat dit duidelijker moet worden omschreven. Wij hebben dat nu rechtgezet. Elke individuele rusthuisbewoner heeft recht op gratis kilowattuur.

De meerderheid heeft destijds een voorstel van decreet ingediend over de graad van aansluiting op aardgas. Dat decreet is verfijnd. Er wordt nu ontsloten naar de woon-eenheden zelf. Op die manier wordt ook rekening gehouden met de problematiek van appartementen.

Er zijn een aantal elementen uit dit voorstel van decreet waar de Raad van State in het kader van beter bestuurlijk beleid een aantal opmerkingen over geformuleerd heeft. Het gaat dan over de autonome commissies Energiebeleid Vlaanderen die nog niet echt operationeel zijn. Er waren problemen met de adviesverlening. Via dit voorstel van decreet worden die opgelost. Nu kan zowel de SERV als de Minaraad adviezen formuleren over bepaalde voorontwerpen van decreet. De Vlaamse Regering erkent dat dergelijke adviezen wel degelijk een bepaalde meerwaarde moeten inhouden.

De regelgeving in het kader van het energieprestatiebestek is tijdens de vorige legislatuur, onder toenmalig minister van Energie, de heer Bossuyt, goedgekeurd met een wisselmeerderheid. Intussen zijn er een aantal aanpassingen doorgevoerd. We hebben vastgesteld dat er nog een aantal mankementen zijn. Zo is de rol van notaris niet onbelangrijk bij de overdracht van gebouwen en

bij verhuring. Er kan een notaris worden aangesteld als instrumenterend ambtenaar bij de verkoop zodat kan worden nagegaan of de verkoper zijn verplichtingen over de energieprestatiecertificaten effectief nakomt.

Tot slot was er voor de volgens de Europese richtlijn optredende energiedeskundigen een mankement inzake de opleiding. Naast industrieel ingenieur was er nog altijd de graad van technisch ingenieur, die intussen niet meer bestaat. Men heeft eenmalig de kans gehad voor een upgradering van technisch ingenieur naar industrieel ingenieur. Mensen die dat niet hebben gedaan maar wel over de nodige knowhow beschikken, kunnen via dit voorstel van decreet worden ingeschakeld zonder die upgradering van hun diploma. Het is belangrijk dat die toch relatief beperkte markt van specialisten wat open wordt getrokken en via de diverse regelgeving in orde wordt gebracht.

Het voorstel wordt rechtstreeks in de plenaire vergadering behandeld. Het voorstel werd medio mei ingediend. Door omstandigheden en doordat het laattijdig persklaar was, werd voor deze methode geopteerd. Het is een niet onbelangrijk voorstel. We willen dat het zo snel mogelijk wordt afgekondigd, zodat de mensen zo snel mogelijk gebruik kunnen maken van de mogelijkheden.

Ook inzake de energieprestatiebestekken is het waarschijnlijk zo dat hoe sneller het voorstel van toepassing is, hoe beter. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, ik zal kort zijn. We willen in de eerste plaats ons ongenoegen ventileren over het feit dat het voorstel niet in de commissie werd besproken. Toch moet ik toegeven dat het, zoals de heer Decaluwe al heeft gezegd, een vrij technisch voorstel is, waarin een aantal onzorgvuldigheden uit andere regelgeving worden rechtgezet. Daarover zou in de commissie niet veel discussie geweest zijn. Het gaat om rechtzettingen van een aantal foute nummeringen van artikels in bepaalde decreten.

Daarnaast zijn er ook bepaalde belangrijke rechtzettingen, zoals die voor de gratis 100 kilowattuur aan bewoners van rusthuizen, verzorgingsinstellingen enzovoort.

Ondanks onze veeleer principiële bemerking dat we liever hebben dat voorstellen eerst in de commissie worden behandeld, hebben we op zich niet echt fundamentele, inhoudelijke commentaar of bezwaren. We zullen het voorstel dan ook met volle overtuiging steunen. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1706/1).

- *De artikelen 1 tot en met 24 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 12.08 uur.*
-

